



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 284/2016
31.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић-Момировић, председника већа, Марине Говедарица и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Н.П. из Н.С., чији је пуномоћник М.К., адвокат из Н.С., против туженог ЈКП Т. из Н.С., кога заступа Љ.Б., адвокат из Н.С., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/15 од 07.12.2015. године, у седници одржаној 31.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/15 од 07.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2061/14 од 28.09.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражено да се утврди да је ништава одредба тач. 1. и 8. ст. 1. и 2. Анекса бр. 2. Уговора о раду бр. 02-42-497 од 14.10.2014. године, којим је тужени изменио уговорене услове рада тужиоца, на тај начин што је са тужиоцем заснован радни однос на пословима стручни сарадник за информатичке послове и видео надзор са описом послова и утврђена основна зарада и коефицијент за месеце септембар и октобар, на начин одређен у уговору. Ставом другим изреке, поништен је као незаконит Анекс број 2. Уговора о раду бр. 02-42-497 од 14.10.2014. године, који је тужилац потписао дана 24.10.2014. године, а којим је тужени изменио уговорене услове рада тужиоца на тај начин што га је преместио са послова помоћника директора за инвестиције, одржавање и хигијену и засновао са њим радни однос на радном месту стручни сарадник за информатичарске послове и видео надзор. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад, на послове које је обављао пре закључења Анекса 2 Уговора о раду од 14.10.2014. године, или да га премести на одговарајуће послове у складу са његовом стручном спремом, радним искуством и радном способношћу. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 113.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/15 од 07.12.2015. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је

првостепена пресуда, као и захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку у вези члана 403. став 3. и члана 439. наведеног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 441. Закона о парничном поступку, у радном спору ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, која дозвољеност ревизије везује за прописани новчани лимит, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 03.12.2014. године тужилац је захтево утврђење ништавости и поништај Анекса 2 Уговора о раду бр. 02-42/497 од 14.10.2014. године, којим је распоређен на радно место стручни сарадник за информатичке послове и видео надзор, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о законитости уговора о распоређивању, ревизија, на основу члана 441. ЗПП, није дозвољена. Истовремено, вредност предмета спора означена у тужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена ни применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић-Момировић,с.р.**